

Dahlkvist- kvartetten

Kersti Gräntz – violin

Gudrun Dahlkvist – violin

Jon Dahlkvist – viola

Hanna Dahlkvist – cello

Bo Linde skulle få vara med i Föreningen Svenska Tonsättare eftersom hans musik var för "banal". Bo Linde dog alldeles för tidigt, bara 37 år gammal, efter hemkomsten från en rekreationsresa till Wien där han hade kollapsat. Han uppskattades inte av alla under sin livstid, men 10 år efter sin död uppmärksammades han desto mer i Sveriges radio med inte mindre än 15 konserter. *Quartetto d'archi op. 9*, som vi får höra i dag, är skriven under studieresan till Wien 1953. Den är sinnrikt komponerad i sex satser. I första satsen presenteras fyra teman, ett för varje stämma, som sedan utvecklas var för sig i de följande fyra satserna, för att sedan förenas i den sista satsen.

Jean Sibelius är väl främst känd för sina symfonier, violinkonserten, Kareliasviten och tondikterna Finlandia, Pohjolas dotter, Rakastava och Tapiola med motiv ur nationaleposet Kalevala. Kammarmusik, bland annat tre stråkkvartetter, skrev han främst i sin ungdom och självkritisk som han var ville han sedan inte kännas vid dem, men man lyckades i alla fall övertala honom att inte förstöra dem. Den enda stråkkvartett han accepterade var den fjärde, *Voces intimae*, som vi får höra på dagens konsert. När han skrev den var han en mogen kompositör på 44 år – han var endast 20–25 år när han komponerade de tidigare tre. *Voces Intimae* skrevs 1909 under den mörka period då även fjärde symfonin kom till. Sibelius skrev till sin fru Aino om kvartetten: "Den blev underbar. Den är någonting som framkallar ett leende på läpparna ännu vid dödsögonblicket. Jag säger inte annat." Den innehåller fem satser, i stället för de vanliga fyra, och det är i den långsamma centrala satsen som Sibelius skrev in *Voces intimae!* i partituret till en god vän. När kvartetten uruppfördes den 25 april 1910 skrev Helsingfors Sanomat: "Kompositionen väckte livlig uppmärksamhet, och den hör utan tvivel till de mest geniala alstren på sitt område. Den är ingen komposition för den stora allmänheten, så pass underlig och ovanlig är den."

Svante Lagman

Nästa konsert, 2 november, bjuds det på musik för flöjt och gitarr med Laura Michelin och Liv Skareng. 12 oktober blir det konsert för stora och små med Linköpings symfoniorkester: "Majas alfabetssånger och jakten på de försvunna bokstäverna". 16 oktober möter Peter Asplund med sitt band Blåsarsymfonikerna.

www.linkopingkammarmusik.se

Babettes Kulturpalats
5 oktober 2025 kl. 16.30

Konserten ges med stöd av Kultur- och fritidsnämnden i Linköping, Statens kulturråd, Sensus studieförbund och Scandic Frimurarehotellet samt i samarbete med Babettes.

Program

Bo Linde
(1933–1970)

Quartetto d'archi op. 9
Presentazione
I. Tempo tranquillo
II. Tempo ritmico
III. Tempo agitato
IV. Tempo energico
Conclusione

Gabriella Smith
(f. 1991)

Carrot Revolution

Jean Sibelius
(1865–1957)

"Voces Intimae" stråkkvartett d-moll op. 56
Andante – Allegro molto moderato
Vivace
Adagio di molto
Allegretto (ma pesante)
Allegro

Gabriella Smith är född i Kalifornien. Som ung var hon intresserad av biologi och ekologi och deltog i ett projekt om sångfåglar. Hon håller fortfarande på med fågelskådningen och gör gärna undervattensinspelningar med hjälp av hydrofon. Hon började spela violin som sjuåring och snart var hon även igång med komponerandet. Smith hade John Adams som mentor när hon deltog i Young Composers Program i Berkeley, tog sin kandidatexamen i komposition 2013 och fortsatte på forskarnivå vid Princeton University. På hennes verklista finns både orkestermusik och kammarmusik. Mest spelas hennes musik i USA, men verket Tumblebird Contrails spelades vid Nobelkonserten 2023 av Kungliga filharmonikerna. *Carrot Revolution* skrevs 2015 för den amerikanska Aizurikvartetten. Inspiration hämtade Smith från en roman av Émile Zola där konstnären Cézanne säger "Det kommer en dag när en nyss betraktad morot kommer att utlösa en revolution". Smith säger själv att kvartetten är "en hyllning till förmågan att hitta nya sätt att närma sig äldre konstnärliga former och uttryck, som stråkkvartetten, en 250 år gammal genre".

Bo Linde föddes i Gävle där han fick sin första undervisning i musikteori av Eric Bengtson, dirigent för Gävle symfoniorkester. Redan som femtonåring började han studera vid Kungliga Musikhögskolan i Stockholm där Lars-Erik Larsson var professor i komposition. Han var oerhört brådmogen och flera av hans studiekamrater, som ju var betydligt äldre, ansåg att han redan var färdigtbildad när han kom till Musikhögskolan. Lars-Erik Larsson värderade honom mycket högt. Efter att ha studerat dirigering och komposition i Wien bodde han i Stockholm fram till 1960, då han flyttade tillbaka till Gävle där han även var verksam som en mycket kunnig musikkritiker. Ett par av hans mer kända orkesterverk är violinkonserten från 1957, som fick ett mycket positivt mottagande, och cellokonserten från 1964–65. Han komponerade även kammarmusikverk och romanser. Lindes stil är melodisk med både modernistiska och romantiska drag. Han uttryckte själv att han ville komponera med elegans och lätthet, musik som kommunicerade med lyssnaren och som var underhållande. Hans stil passade inte alls in i modernismen som då blomstrade i Sverige. Karl-Birger Blomdahl, informell ledare av den avantgardistiska Måndagsgruppen som hade ett stort inflytande över det dåtida musikaliska kulturklimatet, var kritisk till att